

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820203751
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820203751.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o mal. Y. bytom ako matka, zastúpenú Úradom práce sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately J., dieťa rodičov: matka: A. otec: V., o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. februára 2021, č.k. 4P/31/2020-102, takto,

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol. Výrokom II. zamietol návrh matky na zvýšenie výživného. Výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine tak, že po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného a tiež návrh matky na zvýšenie výživného voči maloletej Y. nie je dôvodný, nakoľko v konaní bolo preukázané, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by bola dôvodom pre zníženie alebo zvýšenie výživného u maloletej Y.. Konštatoval, že o výživnom pre maloletú Y. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 14P/40/2018-131 zo dňa 22.01.2019 v spojitosti so zmeneným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/330/2019-169 zo dňa 25.09.2019, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca k maloletej Y. so sumy 85,- eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne, počnúc dňom 01.02.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2019. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že o výživnom pre mal. Y. bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie v januári 2019 vo výške 130,- eur mesačne a odvolacím súdom v rovnakej výške 130,- eur mesačne, ale počnúc neskorším dňom, namiesto od 01.01.2019 od 01.02.2019, a to v septembri 2019, pričom rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2019. Návrh v tejto veci na zníženie, resp. zvýšenie výživného voči maloletej bol podaný rodičmi v septembri 2020, t.j. necelý rok od ostatného rozhodovania o výživnom. Ďalej konštatoval, že od ostatného rozhodovania nenastala na strane otca dieťaťa podstatná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného k mal. Y.. Otec dieťaťa pracuje naďalej u tohto istého zamestnávateľa. Jeho pôvodný priemerný mesačný príjem sa zvýšil z 952,60 eur mesačne netto na priemerný mesačný príjem 1.110,09 eur mesačne netto (príjem za obdobie od septembra 2019 do januára 2021), t.j. o 157,49 eur mesačne netto. Otec je naďalej ženatý, býva v rovnakej domácnosti, naďalej vlastní príviesny vozík, v minulom roku predal motorku za 300,- eur. Pretrvávajú jeho výdavky na cestovné do práce. Pokiaľ otec uvádzal a preukazoval svoje výdavky na bývanie, na poisťky, na palivo na kúrenie, na dane a poplatky, treba uviesť, že pri spoločnom hospodárení s manželkou sú tieto výdavky spoločné s manželkou otca dieťaťa, ktorá má navyše príjem zo zárobkovej činnosti vo výške 55,35 eur mesačne netto, resp. vo výške 129,175 eur mesačne netto počas obdobia otvorenej prevádzky predajne (do jesene 2020). Porovnaním medziročných výdavkov otca dieťaťa sa niektoré

z nich znížili, iné zvýšili (viď výpoveď otca dieťaťa preukázaná ním predloženými dokladmi) tak, že tieto nijako podstatne neovplyvnili schopnosť otca dieťaťa platiť na výživu mal. Y. doteraz určené výživné vo výške 130,- eur mesačne. Napokon samotný otec na pojednávaní uviedol, že dlžné výživné nemá a že zatiaľ zvláda platiť výživné a všetky výdavky, ktoré uvádzal. Skutočnosť, že matke dieťaťa sa zvýšil príjem, nie je dôvodom na zníženie výživného zo strany povinného rodiča (otca dieťaťa), pretože v zmysle § 62 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Keďže doteraz určené výživné vo výške 130,- eur mesačne je v schopnostiach a možnostiach otca dieťaťa platiť naďalej, nie je dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti otca k mal. Y.. V súvislosti s poznámkou otca dieťaťa, že v minulom čase, v období od 03/2020 do 08/2020, sa striedavo staral o mal. Y. v týždňových intervaloch, že maloletej prispieva na výživu aj inak (napr. vreckové, platba za jazdu na koni, darčeky k meninám, narodeninám, Vianociam), súd prvej inštancie uviedol, že je rozhodnutím otca aj takto prispievať na výživu mal. Y., ktoré rozhodnutie otca je v záujme mal. Y.. Mal za to, že z výsluchu otca dieťaťa možno uzavrieť, že otcovi aj po úhrade výživného vo výške 130,- eur mesačne zostávajú finančné prostriedky tak, aby mohol dobrovoľne na základe vlastného uváženia uspokojovať potreby maloletej Y.. Takéto rozhodnutie otca však nie je dôvodom na zníženie výživného. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie uzavrel, že ani na strane mal. Y. nenastala podstatná zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného. Konštatoval, že v čase ostatného rozhodovania o výške výživného - v januári 2019 (školský rok 2018/2019), resp. v septembri 2019 (školský rok 2019/2020), bola mal. Y. žiačkou 6. ročníka, resp. žiačkou 7. ročníka základnej školy, v tomto školskom roku je žiačkou 8. ročníka základnej školy. Maloletá Y. je síce o viac ako 2 roky staršia, ale výdavky na stravu v škole sa jej znížili zo sumy 23,- eur mesačne na 20,- eur ročne od roku 2020, príspevok na ZRŠ sa nezmenil, výdavky na školské pomôcky sa podstatne nezmenili (predtým školské pomôcky 40,- eur + pracovné zošity 15,- eur na školský rok, teraz pracovné zošity 30,- eur + výdavky na ostatné školské pomôcky okolo 13,- eur). Predchádzajúce výdavky na jazdecké čižmy, jazdeckú vestu, cestovný pas, letný tábor boli jednorazové. Výučba v 2. polroku školského roka 2019/2020 a v tomto školskom roku bola a je prevažne dištančná, čo znižuje výdavky na školu - prezuvky, úbor na telesnú výchovu, na výtvarnú výchovu, kultúrne školské podujatia, školský výlet, a pod., čo kompenzuje ostatné bežné výdavky maloletej. Maloletá je zdravá. Samotná matka dieťaťa uviedla, že maloletej nepribudli žiadne mimoriadne výdavky. Už v predchádzajúcom konaní matka dieťaťa uvádzala, že maloletej kupuje oblečenie ako na dospelú, čo pretrváva prirodzene naďalej. Matkou uvádzané zvýšené výdavky na oblečenie, obuv a kozmetiku (matkou uvádzané výdavky na oblečenie, obuv vo výške 70,- eur mesačne, ktoré však nepreukázala), sú v schopnostiach matky dieťaťa uhrádzať vzhľadom na podstatnú zmenu pomerov, ktorá nastala na jej strane podľa zásady, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Výdavky matky dieťaťa sa medzičasom zvýšili o 7,- eur mesačne (zvýšené inkaso, internet), ale znížili takmer o 10,- eur mesačne (úver), zvýšili ročne o 23,61 eur (dane a poplatky za KO) a o poistku na auto 109,90 eur, čo mesačne činí 11,26 eur mesačne. Súd prvej inštancie konštatoval podstatnú zmenu pomerov, ktorá nastala na strane matky dieťaťa v tom, že táto sa od 02.03.2020 stala SZČO a od 01.04.2020 reálne aj podniká. V súvislosti s výkonom živnostenskej činnosti má matka dieťaťa od apríla 2020 príjem v priemere vo výške 1.520,54 eur mesačne. V súvislosti s prácou má však aj výdavky na cestovné 250,- eur mesačne, odvody na zdravotné poistenie od apríla 2020 do decembra 2020 vo výške 70,91 eur a od januára 2021 vo výške 76,44 eur mesačne. Od 01.04.2021 jej pribudnú ďalšie odvody 180,- eur mesačne. Po odpočítaní týchto výdavkov zostáva príjem matky vo výške 1.199,63 eur mesačne od apríla 2020, resp. od januára 2021 vo výške 1.194,- eur mesačne doteraz. Pri takto podstatne zvýšenom príjme matky dieťaťa (oproti príjmu, ktorý mala v čase ostatného rozhodovania o výživnom vo výške 209,- eur mesačne netto, predstavuje zvýšenie príjmu o 990,63 eur, resp. o 985,- eur mesačne), nie je podľa názoru súdu prvej inštancie dôvod na zvýšenie výživného zo strany otca pre mal. Y.. Matkou uvádzané zvýšené náklady maloletej, ktoré však nie sú s poukazom na uplynutie doby dvoch rokov, resp. 17 mesiacov významné, sú v možnostiach a schopnostiach matky dieťaťa vzhľadom na jej príjem nateraz priebežne uhrádzať. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, preto ho zamietol a rovnako zamietol aj návrh matky na zvýšenie výživného s tým, že tento nie je dôvodný. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh matky zamietnutý, podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote matka. Súdu prvej inštancie vytýkala, že v odôvodnení rozsudku uviedol, že na jej strane sa podstatne zvýšil príjem, čo nepovažuje za správne, nakoľko ako obchodná zástupkyňa v skutočnosti začala pracovať od 01.04.2020, z ktorého dôvodu súd nevychádzal z priemerného

mesačného príjmu tak, ako u otca dieťaťa (príjem za posledných 12 mesiacov). Spoločnosť, pre ktorú vykonáva obchodného zástupcu, jej zo začiatku poskytoval dotácie, ktoré sa od marca 2021 znižujú na 3 mesiace o 200,- eur, od júna 2021 jej dotácie vôbec neposkytne. Tiež jej po roku od založenia živnosti vzniknú ďalšie náklady spočívajúce v odvodoch o 180,- eur. Stále trvá na tom, že Y. má zvýšené náklady, hoci ich nepreukázala, doklad o zakúpení ošatenia a kozmetiky si neodkladá. Dávala do pozornosti, že otec zamlčal podstatnú vec, že vlastní o.i. aj dvojizbový byt v B. F.. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že zvýši vyživovaciu povinnosť otca v zmysle jej návrhu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh otca na zníženie výživného, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletej. Dôvodil, že súd prvej inštancie mal jednoznačne preukázané, že matke „išiel príjem brutálne hore“ a aj napriek úmyselnej nepravde matky, keď klamala súd rovno do očí a žiadala si znova zarátať náklady už zarátané v daňovom priznaní v paušálnych nákladoch, tieto diktovala znovu. Mal za to, že bola lož aj to, keď uvádzala, že robí v predajni mäsa v B. F. na 2 hodiny. V tejto súvislosti uviedol, že predávala vždy len ona, a to počas celých otváracích hodín, jazdila do práce mäsiarne autom, aj keď to mala 1 km od domu, každý rok si vloží mimoriadnu splátku 20% na hypotéke, jazdieva na viacerých autách, nebol zisťovaný jej príjem od poisťovne Dôvera, zdravotná poisťovňa. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Kolízny opatrovník v písomných vyjadreniach uviedol, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa. S prihliadnutím na obdobie od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca na maloletú nebude v rozpore so záujmami maloletej Y. primerané zvýšenie výživného.

5. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca predovšetkým dávala do pozornosti, že jej príjem za región neprestavuje 800,- eur, tak ako to uvádza otec, všetko záleží, či splní plán objednávok alebo nie, suma odmeny záleží od obratu a splnenia mesačného plánu. Keby mala čistý príjem 800,- eur za región, nebude sa s otcom naťahovať o výživné. Z poisťovne G. nedostáva žiadne odmeny, nevlastní ďalšie osobné motorové vozidlo, osobné motorové vozidlo uvádzané v odvolaní otcom patrí jej priateľke.

6. Otec v následnom vyjadrení uvádzal skutočnosti, ktoré nie sú rozhodujúce pre posúdenie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej. Opakovane zdôrazňoval, že príjem matky z poisťovne G. súdom overovaný nebol.

7. Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozhodnutia postupu súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh matky na zvýšenie výživného a návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu rozhodného pre posúdenie, či došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcich zmenu výšky výživného a takto zistený stav odvolací súd v celom rozsahu preberá. Odvolací súd sa rovnako stotožnil so závermi, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a považuje za správne aj jeho právne posúdenie, pričom aj odvolací súd na základe vykonaných dôkazov zhodne s prvoinštančným súdom vyhodnotil oba návrhy ako nedôvodné, keď v danom prípade neboli splnené podmienky pre zvýšenie, ako aj zníženie výživného.

10. Podľa článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností, až keď nedôjde k dohode rodičov, rozhodne súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa.

11. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za

odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu (§ 63 ods. 3 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine).

12. Ustanovením § 62 Zákona o rodine, v spojení s čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, je na jednej strane garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a na druhej strane garantované právo deťom na rodičovskú starostlivosť a výchovu, ktoré právo v sebe zahŕňa okrem iného aj zabezpečenie zo strany rodičov všetkých podmienok materiálnej, aj nemateriálnej povahy, aby sa dieťa mohlo riadne vyvíjať. Podľa Dohovoru o právach dieťaťa, má každé dieťa právo na životnú úroveň nevyhnutnú pre jeho telesný, duševný, duchovný, mravný a sociálny rozvoj. Vyživovacia povinnosť rodičov, prostredníctvom ktorej sa uvedené právo detí naplňa, má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťa, ktoré však nezahŕňajú len náklady na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj náklady na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa - vzdelávania, kultúrne a športové aktivity závislé od veku dieťaťa, ale aj náklady na zdravotný stav dieťaťa, ktoré si dieťa samé nemôže zabezpečiť, keďže nie je schopné samé sa živiť, tieto sú však limitované z hľadiska ich vynakladania reálnymi možnosťami oboch rodičov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení a tiež nárast životných nákladov (pri zmene vyživovacej povinnosti) vo svetle tzv. valorizačnej klauzuly. V súlade s právami dieťaťa Zákon o rodine vytvoril mechanizmy, ktoré majú zabezpečiť, že bude možné zistiť čo najobjektívnejšie možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodiča, súčasne prihliadnuť na správanie povinného rodiča definované v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

13. Zmena vyživovacej povinnosti, je zákonom prípustná výnimka zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, pripúšťajúca, aby sa o tej istej veci jednalo znova, avšak len pri splnení prísne stanovených podmienok, čo možno dosiahnuť novým konaním v tej istej veci. Hmotnoprávnou podmienkou je, že sa zmenia pomery oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní, čo musí súd najskôr dokazovaním preukázať. Musí teda skúmať existenciu zmeny pomerov oproti času, keď bolo vyhlásené rozhodnutie, ktorého zmena sa požaduje. Súdna prax, výkladom ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, považuje za zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa, výraznú zmenu vo výške jeho nákladov na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj zmenu vo výške nákladov na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa - vzdelávania, kultúrne a športové aktivity, závislé od veku dieťaťa, tiež náklady na zdravotný stav dieťaťa. Zmena pomerov, môže nastať aj na strane povinného rodiča dieťaťa (vznik, alebo zánik ďalšej vyživovacej povinnosti, zmena v jeho majetkových a príjmových pomeroch, nepriaznivý zdravotný stav a s tým spojená strata, či zníženie príjmu, prípadne zmena v jeho nevyhnutných výdavkoch a podobne). Pokiaľ sa preukáže, že na strane povinného rodiča došlo k poklesu, alebo strate zárobku, či iného príjmu, súd musí skúmať dôvody, ktoré k tomu viedli (27/1970).

14. V danej veci sa otec domáhal zníženia svojej vyživovacej povinnosti k maloletej Y. zo sumy 130,- eur na sumu 85,- eur mesačne, dôvodiac zmenou pomerov na strane matky dieťaťa z dôvodu zvýšenia jej príjmu. Matka maloletej podala návrh na zvýšenie výživného otca k maloletej Y. na 230,- eur mesačne. Návrh na zvýšenie výživného zdôvodnila tým, že maloletá je XX-ročná, je v puberte, má svoje záujmy - jazda na koni, má náklady na kozmetiku a tým, že dieťa má mať rovnakú životnú úroveň ako rodičia. Uviedla, že by tento návrh nepodala, keby otec nepodal návrh na zníženie výživného.

15. Predmetom posudzovania súdom prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu tak bolo, či v konaní zistené skutočnosti tak na strane otca ako osoby povinnej, ako aj na strane matky a maloletého dieťaťa ako osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti predstavujú takú zmenu pomerov od doby poslednej úpravy výživného, ktorá by bola spôsobilá k záveru o naplnení hmotnoprávných predpokladov re požadované zníženie, resp. zvýšenie výživného.

16. Odvolací súd porovnávajú pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom, s pomermi existujúcimi v čase podania návrhov, resp. rozhodnutia súdu prvej inštancie o návrhoch na zmenu výživného, dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že zmeny pomerov, ktoré nastali jednak u otca, ako aj u maloletej, nie sú dôvodom na zníženie, resp. zvýšenie vyživovacej povinnosti. Z výsledkov vykonaného dokazovania v posudzovanej veci vyplynulo, že otázka vyživovacej povinnosti otca v prospech maloletej Y. bola naposledy riešená rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.01.2019 č.k. 14P/40/2018-131 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.09.2019 č.k. 19CoP/330/2019-169, ktorým bola vyživovacia povinnosť otca k maloletej Y. zvýšená zo sumy 85,- eur na sumu 130,- eur mesačne, počnúc dňom 01.02.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2019. Návrhy na zníženie resp. zvýšenie výživného boli podané v septembri 2020, t.j. necelý rok od ostatného rozhodovania o výživnom. Od poslednej úpravy výživného sa priemerný mesačný príjem otca zvýšil z 952,60 eur netto na 1.110,09 eur netto, t.j. o 157,49 eur mesačne. Na strane maloletej Y. podstatná zmena pomerov nenastala. V čase poslednej úpravy výživného bola maloletá Y.iačkou 7. ročníka základnej školy a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola žiačkou 8. ročníka základnej školy. Jej potreby sa podstatným spôsobom nezmenili. Maloletá je zdravá. Nepribudli jej žiadne mimoriadne výdavky.

17. K zníženiu skôr stanoveného výživného je možné pristúpiť iba z obzvlášť závažných dôvodov. Takúto objektívnu skutočnosť, že otec nie je schopný platiť doteraz stanovenú vyživovaciu povinnosť vo výške 130,- eur mesačne z príjmu otca 1.110,09 eur mesačne netto v konaní nepreukázal a navyiac ani netvrdil. Podaný návrh otec dôvodil výlučne zvýšeným príjmom na strane matky maloletej, pričom odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie konštatuje, že skutočnosť, že matke dieťaťa sa zvýšil príjem, nie je dôvodom na zníženie výživného zo strany povinného rodiča s poukazom na ust. § 62 Zákona o rodine, podľa ktorého obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. V schopnostiach otca je platiť doteraz určené výživné v sume 130,- eur mesačne na maloletú Y. bez ohrozenia jeho životných potrieb.

18. Pokiaľ sa týka návrhu matky na zvýšenie výživného, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na strane maloletej nedošlo od posledného rozhodnutia o výške výživného k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného, čo matka v návrhu ostatne ani netvrdila. Pripustila, že sa jednalo o reakciu na podanie návrhu na zníženie výživného otcom. K podstatnej zmene pomerov na strane maloletej Y. nedošlo. Táto postúpila len do vyššieho ročníka základnej školy toho istého stupňa. Jej potreby predstavujú okrem bežných potrieb približne rovnakú výšku. Podstatnú zmenu pomerov nemožno konštatovať ani na strane otca dieťaťa. V porovnaní so súčasným príjmom dosahuje síce vyššiu sumu, ale nie vo výraznej výške. Táto skutočnosť však nie je dôvodom na zvýšenie výživného.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o zmene výživného, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani nebol prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysle a podstatu práva na spravodlivý proces. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd prvej inštancie dôsledne a precízne vysporiadal i s odvolacou argumentáciou rodičov, ktorá tvorila ich obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a len samotný odlišný názor účastníkov konania, nečiní rozsudok nesprávnym či nezákonným.

20. Keďže rodičia v odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie vo veci, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu, nakoľko nevzhliadol dôvod na zníženie výživného na základe návrhu otca a taktiež nepovažoval za opodstatnený ani návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú Y..

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).